

REPUBLIKA
EDVARDA KARDELJA
V CELJU

APRIL 1986 ŠT. 92

OBČINA ŠENTJUR PRI CELJU

URIP

glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva

Celje - skladišče

D-Per

582/1986

1119861586,92

COBISS o

SREDNJA KNJ. CELJE

IZ VSEBINE:

- Pionirji in mladinci najmlajši samoupravljalci
- Šentjurski portret
- Plaketa vzorni voznik
- Novo vodstvo SO
- Nova pridobitev

SREBRNI ZNAK ZSS

Naš maj

Predsedstvo občinskega sveta ZSS Šentjur pri Celju je na svoji 4. seji dne 10. aprila 1986 obravnavalo vse prispele predloge za podelitev srebrnega znaka ZSS. Glede na prispevek posameznih kandidatov pri razvijanju samoupravnih socialističnih odnosov, uveljavljanja čim neposrednejšega odločanja delovnih ljudi o rezultatih svojega dela, krepitvi vloge delavca v sistemu družbene reprodukcije in jačanju osnovne organizacije sindikata kot mesta ter oblike za reševanje vseh vprašanj, ki so za delavca in samoupravljalca pomembne, je sprejelo

SKLEP

da se srebrni znak ZSS podeli:

- TOMPLAK Hinku iz TOZD Elegant Šentjur
- VREČKO Štefanu iz DO BOHOR Šentjur
- KRAJNC Anici iz DO ALPOS DSS Šentjur
- HORJAK Marjani iz DO TOLO Šentjur

Srebrni znak bo prejemnikom podeljen na osrednji proslavi ob dnevu OF in 1. maju, 25. aprila 1986.

Predsedstvo OS ZSS
Šentjur pri Celju

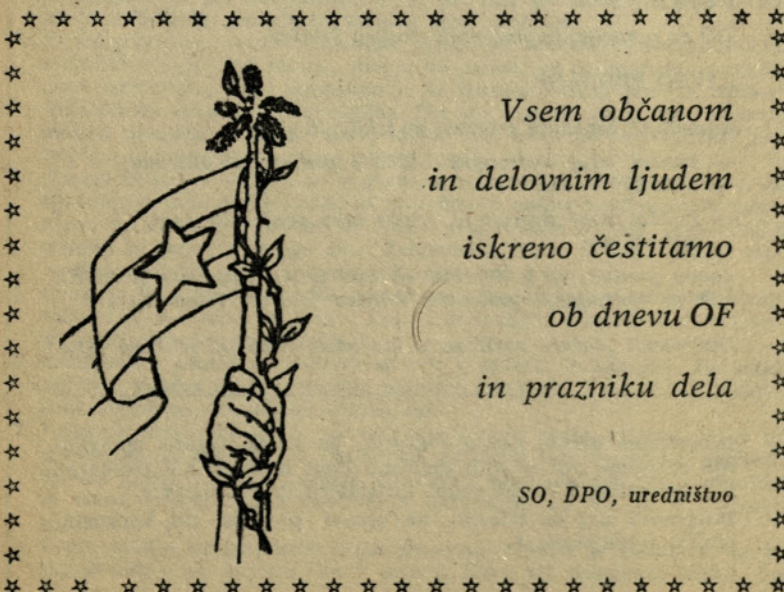
SREBRNI ZNAK OF

ŽIRIJA ZA PODELJEVANJE PRIZNANJ OF PRI OK SZDL ŠENTJUR je odločila, da se podelijo občinska priznanja OF — srebrni znak naslednjim posameznikom, društvu in koloniji:

- JAGER Ivanu za dolgoletno aktivno družbenopolitično delo
- ŽLENDER Vinku za dolgoletno aktivistično in družbeno delo
- ZUPANC Jožetu za dolgoletno aktivistično delo v družbenopolitičnih organizacijah in društvih
- KOŠARKARSKEMU KLUBU ŠENTJUR za dosežke na športnem področju
- LIKOVNI KOLONIJI »BOHOR ŽARI« za likovno ustvarjalnost ter prenašanje tradicij NOB na mlado generacijo.

Priznanja OF se podeljujejo za dosežke trajnejšega pomena pri uveljavljanju in razvoju socialističnih odnosov, za razvoj samoupravljanja, pri krepitvi in razvoju SZDL, pri razvijanju delegatskega sistema ter pri dosežkih, ki pospešujejo neposredno uveljavljanje občanov in delovnih ljudi.

ŽIRI ZA PODELJEVANJE PRIZNANJ OF PRI OK SZDL

Vsem občanom
in delovnim ljudem
iskreno čestitamo
ob dnevu OF
in prazniku dela

SO, DPO, uredništvo

Maj! Mesec pomladi, mesec jutra in prebujanja. Mesec novih upov in novih pričakovanj. Po dolgi mrzli zimi se ga še posebno razveselimo. Naj nas prevzame z novo močjo, da bomo lahko premagali vse ovire na poti, ki vodijo tudi v našo pomlad.

Prvi maj bomo letos proslavljali v znamenju novo izvoljenih delegacij in delegatov v skupščine družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti ter v znamenju kongresov Zveze sindikatov, Zveze socialistične mladine in Zveze komunistov.

Po obdobju dolgotrajnejšega uspešnega razvoja in pomembnih rezultatov se že nekaj let kažejo poglobljene težave v gospodarstvu in družbenem razvoju. Vzroki so predvsem v neuresničevanju z ustavo opredeljenih socialističnih samoupravnih družbenoekonomskih odnosov in položaja delavcev v združenem delu ter nedosledno upoštevanje ekonomskih zakonitosti.

Vedno bolj se je poglobljajal prepad med idejnopoličnimi izhodišči in prakso v razvoju družbene lastnine.

Posledica takih razmer je počasna gospodarska rast, povečanje nezaposlenosti, vse večje razslojevanje mimo rezultatov dela, splošno upadanje življenske ravni, visoka inflacija in druge motnje, ki ogrožajo naš nadaljnji razvoj, pa tudi v preteklosti dosežene rezultate.

Kritike, pobude, zahteve in velika prizadevanja delovnih ljudi ter povečana aktivnost družbenopolitičnih organizacij za mobilizacijo vseh sil, da bi presegli sedanje težave že daje prve, čeprav še zelo osamljene rezultate. Pri načrtovanju našega nadaljnjega razvoja smo postali treznejši, predvsem pa smo postali previdnejši pri načrtovanju vsake vrste porabe. Kvaliteta izdelkov že postaja praksa za uspešno poslovnost v tujini, zaradi manjše kupne moči pa včasih že tudi doma. O novih investicijah se odločamo bolj odgovorno in premišljeno. Vedno bolj je že prisoten tudi samozaščitni odnos do družbene lastnine, zdravega življenskega okolja in podobna. Vedno bolj se zavedamo o nujnosti sposobnejših kadrov, ki bodo neobremenjeni s preživelostjo miselnostjo dali delu in njegovim rezultatom ponovno trdne temelje za razvoj in blaginjo.

Poskušajmo vsak po svojih močeh pomagati tej naši novi pomladi.

II. TRADICIONALNO SREČANJE DELAVCEV NA RESEVNI

OS ZSS Šentjur skupaj s Planinskim društvom Šentjur vabi vse delovne ljudi in občane na II. tradicionalno srečanje na Resevni, ki bo v četrtek 1. maja ob 10. uri.

Vabljeni!

OS ZSS

Pionirji in mladinci - najmlajši samoupravljalci

Pod tem naslovom so se pionirji naše občine zbrali 19. marca na svoji problemski konferenci. Občinska problemska konferenca je bila zaključek razprav, ki so jih pionirji vseh osnovnih šol v občini pod istim naslovom pred tem organizirali na oddelčnih skupnostih in šolskih problemskih konferencah. Pomenila pa je tudi pripravo na republiško, ki je bila prve dni aprila.

Konferenca so se udeležili po trije delegati vsake šole, prisostvovali pa so tudi mentorji pionirskih odredov in ravnatelj šol. Žal pa se konferenca ni udeležila večina vabljenih gostov iz krajevnih skupnosti in nekaterih občinskih vodstev DPO. O tem dejstvu bomo razmišljali kdaj drugič. Tu zapišimo le-to, da upamo, da ne bodo pionirji osamljeni v svojih razmišljanjih zakaj gostov ni bilo.

Konferenca, ki so jo pionirji pripravili in vodili sami je bila zanimiva in poučna tako po organizacijski plati kot tudi sami vsebini. Način vodenja in same razprave ter odnos pionirjev — delegatov do vsebine konference bi lahko bil nam starejšim marsikdaj za vzgled. Kljub prisotnosti učiteljev so pionirji brez strahu in zelo odkrito govorili oziroma odgovarjali na vprašanja, ki so bila v naprej pripravljena in sprejeta kot vodilo za vsebino problemske konference. Kritično in odkrito, kot je lastno le pionirjem so govorili npr.: o odnosu — učitelj — učenec, in

(Nadaljevanje na 3. strani)

Od tu in tam

• SENTVID PRI PLANINI

V soboto, 5. aprila 1986, je bilo v kulturni dvorani v Sentvidu pri Planini tekmovanje pionirskih gasilskih ekip v znanju o gasilski opremi in gasilstvu. Tekmovanja se je udeležilo devet ekip iz društev v občini. Pionirji so pokazali veliko znanja tako, da se za nadaljnje delo društev v občini ni bati. Zmagovalno ekipo je moral določiti žreb, saj so tri ekipe zbrale enako število točk. Največ sreče je imela ekipa GD Sentjur, ki je tako zasedla prvo mesto. Druga je bila ekipa GD Slivnica in tretje mesto ekipa GD Prevorje. Pionirji so na koncu dobili praktične nagrade. Po končanem tekmovanju je bil zabavni večer z glasbo. Organizacijo kviza in zabavnega večera je imelo GD Planina ob pomoči občinske gasilske zveze Sentjur.

OBVEŠČANJE O IZLIVIH NEVARNIH IN ŠKODLJIVIH SNOVI V VODOTOKE

V preteklih letih je bilo na območju Skupščine občine Sentjur pri Celju evidentiranih več primerov izlitja nevarnih in škodljivih snovi (gnojnice, naftni derivati, škropiva, ...) v vodotoke. V vseh primerih je ugotovljeno, da povzročitelji izlivov in drugi, ki so izlitje opazili, niso o tem pravočasno obvestili pristojnih organov, kar je imelo za posledico precejšno škodo na družbenem premoženju.

Da se takšne nepravilnosti ne bi ponavljale v letošnjem letu, opozarjamo na določilo 62. člena Zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 38/81), ki zavezuje, da mora vsako izlivanje nevarnih ali škodljivih snovi povzročitelj onesnaženja, ali pa tisti, ki opazi izlivanje, nemudoma prijaviti najbližji postaji milice.

V primeru da zavezanec, ki bi moral dogodek iz preteklega odstavka prijaviti postaji milice to opusti, ali celo, če kdo tako pripravi prepreči, je storil kaznivo dejanje po določilu 249. člena Kazenskega zakona SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 12/77 in št. 19/84).

Skladno z navedenim pozivamo združeno delo, kmetijske obrate, zasebnike in občane, pri katerih lahko pride do nepredvidenih in nedopustnih izlitij ali drugačnega izpuščanja nevarnih-škodljivih snovi, da vsak tak pojav nemudoma javijo Postaji milice Sentjur pri Celju, po možnosti pa tudi občinskemu inšpektoratu in Ribiški družini Voglajna.

RIBIŠKA DRUŽINA VOGLAJNA

OBVESTILO O SPREMEMBI ODLOKA O NADOMESTILU ZA UPORABO STAVBNEGA ZEMLJIŠČA

Občinska skupščina je na svojem zasedanju dne 10. 3. 1986 sprejela Odlok o spremembi odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča, s katerim se je valorizirala višina tega prispevka iz leta 1977. Tako sedaj naša prispevek enotno 20 din od m² zazidane in nezazidane površine s tem, da se šteje kot zazidana površina tlorisna površina proizvodnega in poslovnega prostora oz. stanovanja. Kot nezazidano zemljišče se šteje zemljišče, ki je po zazidalnem načrtu namenjeno za gradnjo oz. zemljišče, za katerega je izdano lokacijsko dovoljenje, pa gradnja še ni presegla III. gradbene faze. Kot nezazidano stavbno zemljišče se torej ne šteje funkcionalno zemljišče stanovanjskih hiš.

Območja, kjer se plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča so ista kot v odloku iz leta 1977, in sicer zajemajo naselje Sentjur, Hrušavec, Gorico pri Slivnici, Planino pri Sevnici in Ponikvo.

Prispevek odmerja in izterjuje Uprava za družbene prihodke po postopku, ki je določen z davčnimi predpisi.

Zbrana sredstva so prihodek Sklada stavbnih zemljišč, ki ima za nalogo pridobivanje, komunalno opremljanje in oddajanje stavbnih zemljišč.

ODDELEK ZA OBČO UPRAVO

• SENTJUR

Ženski pevski zbor Skladatelj Ipvavcev se je v soboto, 12. aprila 1986 udeležil republiškega tekmovanja odraslih pevskih zborov »Naša pesem 86« v Mariboru. V kratkem času so pevke pod vodstvom prof. Franca Klinarja naštudirale zahteven program, ki so ga najprej predstavile na letnem koncertu v Sentjurju. Tekmovanje v Mariboru je bilo naporno in zbor je dostojno zastopal naše območje, saj je med ženskimi zbori dosegel drugo mesto in prejel bronasto plaketo mesta Maribor.

Letošnja »Naša pesem« je bila v splošnem pogledu precej okrnjena, saj so skrčili sicer tridnevno prireditev samo na dva dni, zaradi premajhnega števila prijavljenih zborov. Najbolj zvonečih imen slovenskega zborovstva ni bilo, sodelujoči pa so se v celoti dobro predstavili, saj je bilo podeljenih veliko število plaket.

V naslednji številki UTRIP bomo ženski pevski zbor Skladatelj Ipvavcev obširneje predstavili.

Šentjurski portret

Delegati skupščin samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti jo dobro poznajo — Zdenko PLAVSTEINER, vodjo analitsko planske službe v DO za opravljanje poslovnih storitev Sentjur. Leta 1979 je prišla v Sentjur iz sedanjih šmarnske občine. Delovne izkušnje, ki jih je pridobila na Komiteju za družbeno planiranje SO Smarje, so ji pošteno koristile, ko se je posvetila delu na področju interesnih skupnosti v občini Sentjur.

Kako bi ocenila delo delegacij na skupščinah interesnih skupnosti družbenih dejavnosti v preteklem mandatnem obdobju?

V primerjavi z začetnim obdobjem delovanja delegatskega sistema v SIS je napredek velik. Pojavljajo pa se težave, ki so odraz administrativnega urejanja področja družbenih dejavnosti in seveda zaostajanja v razvoju glede na druge občine v širšem slovenskem prostoru.

Kaj pa meniš o delu strokovne službe?

Delo strokovnih služb lahko in bi tudi morali ocenjevati samo de-

legati. Zelo pogrešam predhodno obravnavanje določenega problema na sejah delegacij, kjer bi bila prisotna tudi naša strokovna služba. To bi prispevalo k boljšemu razumevanju našega dela in ocena dela strokovnih služb bi bila objektivnejša. Stalne spremembe republiških in zveznih predpisov na področju skupne porabe, lov za inflacijo, nenazadnje pa tudi številčno majhna kadrovska zasedba v strokovni službi so težave, ki jih delegati oz. delavci nasploh ne upoštevajo, ko največkrat kar povprek kritizirajo naše delo.

Katera so trenutna aktualna vprašanja s področja družbenih dejavnosti v naši občini?

Kako zmanjšati razkorak med razvojem družbenih dejavnosti in zaostajanjem gospodarskega razvoja v občini? To je zagotovo najakutnejše vprašanje, odgovor nanj pa moramo iskati v boljši organizaciji dela izvajalcev, smotrnejšemu gospodarjenju z družbenimi sredstvi in seveda v doseganju boljših gospodarskih rezultatov. Posebno vprašanje je solidarnost, ki bi naj izravnala preveliko zaostajanje v razvoju občine. V pripravah za sprejem planskih dokumentov za to srednjeročno obdobje smo bili bitko za večji delež solidarnostnih sredstev. Glas razvitejših sredin je res močnejši, toda kljub temu menim, da bitka za solidarnost še ni končana.

V skupščinskih klopeh bodo sedaj novi delegati.

Upam, da se bodo čimprej spoznali s problematiko dela v interesnih skupnostih. Z dobrim sodelovanjem bomo dosegli medsebojno zaupanje, ki pa je pogoj za dobro delo. Vse preveč smo se v preteklosti ustavljali na formalnostih in premalo posvetili vsebini dokumentov. Pred novimi delegati je zato zahtevno obdobje. Želim si, da bi se dela lotili z vso resnostjo, da tako vsi skupaj prispevamo k boljšemu jutri naše družbeno-politične skupnosti.

A. K.

Na podlagi sklepa zbora delovnih ljudi z dne 11. 4. 1986 objavlja

DO za opravljanje poslovnih storitev Sentjur

JAVNO PRODAJO

naslednjih osnovnih sredstev po izključnih cenah:

— knjižni stroj Burroughs L5000 s perifernimi enotami, 1.000.000.— din

— knjižni stroj Burroughs L2000 brez perifernih enot, 200.000 din

Javna prodaja bo 5. 5. 1986 ob 8.00 uri, v poslovnih prostorih DO za opravljanje poslovnih storitev Sentjur, Titov trg 5.

Interesenti plačajo varščino v vrednosti 10 % od izključne cene.

Komunalno obrtno podjetje Sentjur po sklepu organa opravlja razpisuje več prostih delovnih mest in sicer KV pleskarje, KV keramike, KV vodovodni instalaterji in PK delavce.

Interesenti naj se zgledajo na upravi podjetja pri kadrovske službi, Ljubljanska 1.

(Nadaljevanje iz naslovne strani)

PIONIRJI IN MLADINCI — NAJMLAJŠI SAMOUPRAVLJALCI

jasno povedali, da si v učitelju želijo predvsem prijatelja, ki jih bo vzpodbujal k ustvarjalnemu razmišljanju in ne bo le reproduciral znanja; izrazili so nezadovoljstvo z načinom svojega sodelovanja pri ocenjevanju, čeravno so zato posebni pravilniki na vsaki šoli, le slabo jih poznajo. Zato so se dogovorili, da bodo na vseh oddelčnih skupnostih čimprej obravnavali pravilnik o ocenjevanju in sprejeli sklep, da bodo v bodoče delegati razrednih skupnosti sodelovali na redovalnih konferencah. Prisotni učitelji in ravnatelji so ta sklep učencev z odobravanjem sprejeli. Nezadovoljni so s svojim položajem v krajevnih skupnostih; čeprav so tudi omenili pozitivne primere iz Dobja, Loke in Sentjurja, kjer jih še največkrat uporabijo za kurirje in dostavljake raznih vabil, lepljenje plakatov in nastopajoče na proslavah. Boli pa jih, so zatrtili v en glas, da ni razumevanja za preživljanje prostega časa, za njihove potrebe po rekreaciji, prostorih za zbiranje in podobno. Pri tem je ena izmed pionirk, kar naravnost povedala, da jo pri vsem tem še najbolj boli, da od starejših namesto odgovora čujejo kako so razgrajška, pokvarjena in nevzgojena mladina. Opozorili pa so tudi, da skoraj nič ne sodelujejo z mladinskimi organizacijami v KS, razen takrat, ko jih le-ta vključuje v že omenjene akcije, ki jim jih zaupajo starejši. Pionirji pa niso krtizirali le drugih. Tudi o svojem lastnem delu in odnosih v razrednih skupnostih so govorili z isto kritičnostjo. Ugotovili so, da se res npr. bolje razumejo, manj pretepa med sabo takrat, ko so različnih stališč in več pogovarjajo. Ugotovili pa so tudi, da bi lahko več naredili na področju informiranja, medsebojne pomoči pri učenju, pa ne v obliki prišepetavanja, ko si pred tablo, ampak prej. Rečemo lahko, da so na ta zunanemu opazovalcu dopadljiv način obdelali skoraj vsa področja svojega na šolo in kraj vezanega bivanja. Ob zaključku so po vseh obravnavanih vprašanih izoblikovali kratke in jasne sklepe, ki so jih posredovali na republiški problemski konferenci.

Ob koncu pa moramo zapisati, da smo bili kritizirani tudi mi iz Utripa, da premalo pišemo o njih in njihovem delu. Dogovorili smo se, da bomo v bodoče mi in oni bolj pridni in pozorni.

Brez priokusa laskanja pionirjem, kar bi kdo lahko razumel glede na kritiko, ki so nam jo izrekli moramo čisto na koncu zapisati tole: čeprav najmlajši samoupravljavci so resno in zavzeto izpeljali problemsko konferenco, ki se je po organizacijski, vsebinski plati, pa tudi po kratkih in jasnih sklepih ne bi v nobenem primeru sramovali že polnoletni samoupravljavci. V tem pa smo si bili tam prisotni starejši občani povsem enotni.

Le tako naprej pionirji, saj boste že kmalu čisto pravi samoupravljavci, ki boste sprejemali odločitve pomembne in obvezujoče za vse!

M. K.

7. republiške pionirske problemske konference v Brežicah, so se udeležili pod vodstvom mentorice Silve ČATAR naši mladi delegati Nataša MAURER, Verica GUČEK in Sebastjan BEVC.

O vsebini in vtisih iz srečanja mladih samoupravljavcev nam je povedal Sebastjan:

Vtisi iz tega srečanja so lepi. Pionirji iz osnovne šole bratov Ribarjev iz Brežic so nas lepo sprejeli in tudi poskrbeli, da nam je bilo dva dni lepo med njimi. Tako smo spoznali nove prijatelje pa tudi mesto Brežice in njegove znamenitosti.

Tema republiške problemske konference je bila »samoupravljanje v šoli in izven nje«. Razdeljeni smo bili v delovne skupine, teh je bilo pet in vsaka skupina je obravnavala svojo temo (samoupravni odnosi v družini, pionir in mladinec v KS, prosti čas, samoupravljanje v šoli, informiranje in samoupravljanje).

Po končanem delu posameznih komisij, je sledil plenarni del zasedanja konference, na katerem so bili sprejeti naslednji skupni zaključki:

1. O samoupravljanju so razpravljali na vseh šolah in so v vseh občinah imeli tudi občinske problemske konference.
2. Dober odnos med učitelji in učenci nastaja ob obojestranski zavzetosti za doseg zastavljenega cilja. Učitelj upošteva hotenja in predloge učencev že pri načrtovanju dela, pri tem pa mora biti odgovoren za uresničevanje predpisane vsebine učnih načrtov.
3. Z ocenjevanjem nismo zadovoljni. Ocene so prevečkrat »nagrada« za mehanično neplodno znanje, znanje na pamet, ne pa nagrada za učenčevo samostojno delo, raziskovanje in iskanje lastnih poti za rešitev. Neredko se »kaznuje« nedisciplina. Pri ocenjevanju zahtevamo javnost in tudi utemeljitev ocene: zakaj toliko. Na oceno ne sme vplivati priljubljenost učenca, biti mora objektivna.
4. Odnosi učitelj — učenec so v glavnem zadovoljivi. Več je učiteljev, ki spodbujajo naše sodelovanje, ki prisluhnejo našim predlogom in mnenjem, učiteljev, s katerimi se lahko pogovorimo o vseh pomembnih stvareh in pogojih našega dela. Zahtevamo, da to postane praksa slehernega učitelja na vseh slovenskih osnovnih šolah.
5. Drugače je potrebno urediti pomoč socialno šibkejšim učencem (največkrat je to prehrana, šola v naravi in različni prispevki), da ne bodo imeli občutka drugačnosti.
6. Medsebojna pomoč in solidarnost sta v našem vsakdanjem življenju prisotni, vendar ne kot zavestni moralni vrednosti. Zato učenci s slabšimi učnimi uspehi pomoč odklanjajo.
7. Poleg že ustaljenih oblik informiranja (šolski radio, oglasne deske in poročanje) bi morali več pozornosti nameniti informativnim oblikam šolskih glasil, ki bi jih učenci oblikovali sami. Želimo dobiti sprotne in točne informacije o konkretnih aktivnostih na šoli in v krajevni skupnosti.
8. Ocena stanja samoupravne organiziranosti v šolah je pokazala, da je stanje boljše na papirju kot v praksi. Pionirski delegatski sistem ne

deluje dovolj uspešno, za kar sta dva glavna vzroka: mentorji pionirje premalo usposablja za te naloge, mi pionirji pa se premalo trudimo.

9. Pionirske in mladinske ure so takšne, kot smo jih pripravljene soustvariti (učenci — mentor). Izkušnje v praksi so zelo različne: od zelo uspešnih do takih, ki tega imena ne zaslužijo. Prav v teh primerih moramo samokritično priznati našo lastno nedelavnost in nepriljubljenost.
10. Pionirji in mladinci zahtevamo zimske počitnice takrat, ko je sneg.
11. Konferenca »Pionirji in mladinci — najmlajši samoupravljavci« bo dosegla svoj namen le, če bomo sprejete sklepe uresničevali dosledno in odgovorno, z roko v roki pionirji, mladinci in odrasli.
12. Pionirji in mladinci zahtevamo, da se v najkrajšem času pripravijo učbeniki za predmete, kjer le teh ni, zastareli pa se naj zamenjajo s sodobnimi.

Borci za izboljšanje gospodarskega položaja

Na seji občinskega odbora ZZB NOV Šentjur pri Celju, ki je bila v mesecu marcu, so borci med drugim obravnavali tudi dosežene rezultate gospodarjenja za leto 1985 v občini Šentjur.

Po uvodnih obrazložitvah gospodarskih rezultatov, ki so glede na predvidevanja relativno neugodni, so prisotni člani občinske borčevske organizacije v razpravi izredno kritično ocenili negativna gibanja, ki so sedaj prisotna v našem gospodarstvu.

Posebno kritično so ocenili negativne rezultate gospodarjenja v posameznih OZD, kot so npr.: TOZD EMO v Šentjurju, TOZD MODA in ELEGANT ter veliko pozornosti namenili problematiki, ki je povezana z odpravljanjem slabih gospodarskih rezultatov, ki se kažejo v nizki produktivnosti, nizki reprodukativni sposobnosti, neekonomičnosti ipd. Iz tega izhaja tudi neambicioznost zastavljenih programov gospodarskega razvoja za naslednje srednjeročno obdobje, kar pa v končni fazi pomeni životarjenje in stopicanje na mestu ter še večje relativno zaostajanje za močnejšimi gospodarskimi centri v regiji in republiki.

Takšen način gospodarskega razvoja pa nam v perspektivi lahko nudi slabše pogoje pri odpiranju novih delovnih mest in zaposlovanju mladih ljudi, ki prihajajo iz različnih šol in se s takšno prakso borci v občini ne morejo sprijazniti.

Na seji odbora so borci izpostavili tudi neučinkovitost dela posameznih samoupravnih in političnih organov, ki morajo nositi določeno odgovornost za stanje, ki je prisotno. Posebej je bila izpostavljena politika cen, s katero je povezana visoka stopnja inflacije in najbolj prizadene strukturo delavcev z nizkimi OD, posebej pa borce z nižjimi pokojninami in prizivalninami.

Dana je bila podpora vsem prizadevanjem v smeri stabilizacije našega gospodarstva, vendar pa bi »politika zategovanja pasu« morala biti enaka za vse. V nobenem primeru ne bi smeli dopuščati, da nekateri na račun krizne situacije izkoriščajo naš neučinkovit davčni sistem in si ob tem pridobivajo neupravičeni dohodek, oziroma neupravičeno bogatijo.

Borci podpirajo vsa prizadevanja za izboljšanje gospodarjenja, so za dosledno upoštevanje vseh stabilizacijskih prizadevanj, za dosledno spoštovanje in izvajanje predpisov ter s tem za večjo odgovornost posameznikov pri izvajanju teh. Posebej pa je potrebno izpostaviti strokovne, kreativne in sposobne ljudi, ki morajo postati nosilci hitrejšega gospodarskega razvoja, ki nam lahko daje edini garancijo za izboljšanje celotnega družbenega standarda in napredka. Združenemu delu je potrebno dati več poslovne svobode, mu omogočiti pogoje za delovanje ekonomskih in tržnih zakonitosti, pri čemer pa ga ne smemo omejevati.

Celotno gospodarstvo bi se moralo prizadevati za povečano produktivnost dela, ekonomičnost poslovanja, skrbeti za izboljšanje kvalitete svojih proizvodov, predvsem pa za povečan izvoz svojih proizvodov na konvertibilna tržišča.

V proizvodne procese je hitreje vključevati sodobno tehnologijo, ki bo zasnovana pretežno na lastnem znanju. V bodoče je potrebno podpirati tiste gospodarske organizacije, ki dosegajo dobre poslovne rezultate, medtem ko večletnim izgubašem ne kaže še naprej dajati podpore in zagotavljati njihov obstoj za vsako ceno.

Borcem ni vseeno v kakšnem položaju se nahaja naše gospodarstvo, zato bodo temu vprašanju tudi v bodoče namenili več pozornosti.

Predsedstvo OO ZZB NOV
Šentjur pri Celju

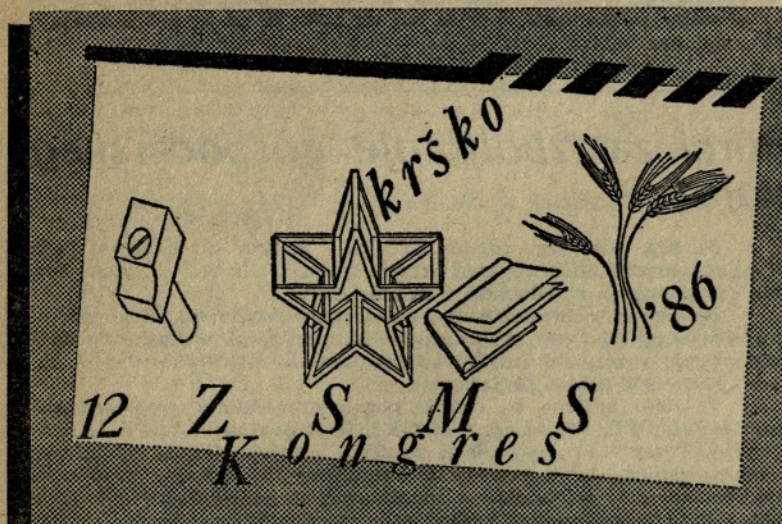
Domicilno zbiranje sredstev iz osebnih dohodkov dalavcev

Področje solidarnosti in pomoč manj razvitim delom pri razvijanju tehnologije kot tudi dvigu življenjskega standarda, nemotenem poteku izobraževanja, zagotavljanju zdravstvene in socialno varstvene pomoči občanom, pospeševanje kmetijstva ipd., postaja vse bolj pereč problem manj razvitih, k čemer je prav gotovo botrovala gospodarska kriza, splet zgrešenih naložb in investicij, kar pa je med drugim tudi povod za zapiranje močnejših in razvitejših gospodarskih sredin v smislu nudenja pomoči manj razvitim predelom.

Pomoč manj razvitim področjem je nujna, vendar bi naj solidarnost za razvijanje posameznih manj razvitih delov potekala v obliki investicije, drugače rečeno, smo za solidarnost, vendar je potrebno istočasno iskati rešitev, ki bo nadomestila solidarnost.

Mladi v ZSMS skozi svoje dejavnosti nenehno opozarjamo in postavljamo družbenoekonomsko stanje ne samo mladih, temveč širše družbene skupnosti, to pa je v teh razmerah v kakršnih živimo danes, vse prej kot lahko in nemalokrat se srečujemo s težko prebojnimi zidovi kljub argumentom s kakršnimi razpolagamo. Prav gotovo je eden od argumentov mladinsko prostovoljno delo, s katerim skušamo in želimo dati naš fizični doprinos k borbi za enakopraven razvoj pogojev dela v manj razvitih sredinah.

Navedeno ne pomeni in želim, da bi tako tudi izzvenelo, da se mladi v manj razvitih občinah kot so Sentjur, Šmarje, Mozirje in Laško ne borimo le za izboljšanje družbenoekonomskega položaja mladih in s tem tudi za hitrejšo in efikasnejšo odpravljanje temeljev krize v gospo-

darstvu in ostalih družbenih vej, temveč se borimo tudi za odpiranje in združevanje gospodarstva v dohodkovnih odnosih, kar bi naj omogočalo skladnejši razvoj naše družbenopolitične skupnosti in s tem tudi mladih, saj so imenovane občine manj razvite z veliko migracijo delovne sile, še posebej mladih.

To pomeni, da so delavci, ki vsakodnevno migrirajo na delo v že razvite in gospodarsko močnejše občine, uvožena delovna sila in jo izkoriščajo v prid razvoja že razvitih sredin in iz drugega zornega kota gledano, so ti delavci koristniki socialno varstvenih, zdravstvenih pravic, infrastrukturnih in ostalih življenjsko pomembnih dobrin in objektov, v sredinah kjer živijo, za uporabo in vzdrževanje teh istih dobrin pa po zdajšnjih podatkih in dejstvih odvajajo minimalna ali pa nikakršna sredstva, katera bi lahko uporabljali v prid razvoja manj razvitih občin in zagotavljanja pogojev za delo družbenih dejavnosti in materialnih SIS, kot tudi dvigu življenjskega standarda. Prav gotovo je tudi zanimiv in pereč problem delovanja dislociranih enot in obratov v manj razvitih občinah, v katerih so zaposleni delavci iz teh istih manj razvitih občin, sredstva pa se po za nas nesprejemljivem obračunu otekaajo v razvito, pač v tisto občino, v kateri je sedež OZD. Tudi to je izkoriščanje delovne sile še posebej ob dejstvu, da so ti dislocirani obrati tehnološko zaostali, da se v obrate ne vlagajo sredstva akumulacije za razširjeno reprodukcijo in posodobitev proizvodnje, pa kljub temu se od delavcev, čeprav ob zastareli tehnološki zahteva popolna realizacija planov, kar povzroča nezadovoljstvo med delavci in migriranje delavcev na delo izven svojega kraja.

To ponovno potrjuje, kako pomembno je na kateri strani občinske meje je OZD, pa zato čestokrat ne izkoristimo prednosti, ki jo ponuja bližina delovne sile. Še vedno se zapiramo v ozek krog, gradimo tovarne v mestih in zopet povzročamo masivno preseljevanje in praznimo nekatera področja, v mestih pa moramo graditi nova stanovanja in reševati številne probleme, ki ob tem nastajajo, domačije na deželi pa ostajajo prazne in propadajo.

Vsled navedenega prihaja do situacije, da mora za potrebe razvoja teh področij, združeno delo v manj razvitih občinah kljub nizko kumulativnemu gospodarstvu odvajati nadpovprečno visoke prispevne stopnje, če hoče vsaj minimalno slediti razvoju ostalih razvitejših in razvitih sredin.

To skušamo reševati z načinom, ki se na tem področju vsiljuje kot možna rešitev, s pristopom k posebnim SAS, kar pa je nesprejemljivo, saj smo nerazviti potem vedno v podrejenem položaju.

V konfliktno razmerje prihajamo tudi na področju zdravstva, kjer porabo sredstev zdravstvenih in socialnovarstvenih pravic bremenijo tudi vsi neaktivni zavarovanci (upokojenici, kmetje, socialni podpiranci). Argument v tej trditvi je v tem, da večina zaposlenih v fazi aktivnega odnosa do dela združuje prispevke za tovrstno porabo v sredini, v kateri je zaposlen v največjih primerih je to razvita sredina, ob upokojitvi pa pokriva stroške iz naslova teh varstvenih pravic SIS manj razvitega področja, in število teh je v manj razvitih občinah mnogo višje kot v razvitih.

Ta izpad se skuša reševati s tako imenovano solidarnostjo, ki pa to ni, saj matematično vzeto ne pokriva niti razlike, ki bi jo morali delavci zaposleni izven občine ustvariti za kritje nekaterih zavarovancev.

Takšen način zagotavljanja sredstev vodi do tega, da moramo imeti delavci na manj razvitih območjih že v planskih izhodiščih za 20 % nižji standard zdravstvenih storitev, kljub izredno neugodni starostni strukturi in za delo zmožni strukturi prebivalstva.

S takšnim načinom dela, prav gotovo ne bo moč razreševati politike manj razvitih, zato predlagam, da z usmeritvami XII. kongresa ZSMS zahtevamo domicilni pristop k združevanju sredstev, ki se zbirajo od prispevkov delavcev zaposlenih v OZD izven občine bivanja, policentričen razvoj industrije, kar vse sodi k dohodkovnim odnosom, katerih cilj je povezovanje in odpiranje gospodarstva. Janez Kukovič

NOVO VODSTVO SO

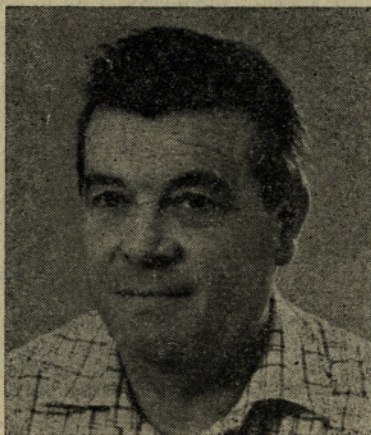
Kaj lahko pričakujemo od njihovega dela pri opravljanju odgovorne funkcije?

Že po zaključenih temeljnih kandidacijskih konferencah v DO in KS, predvsem pa po prvi občinski kandidacijski konferenci, mi je postalo jasno, da je veliko možnosti za mojo izvolitev v občini. Vse to me je vedno bolj prevzemalo. Časa ni bilo veliko. Izjava podpisana. Kaj pa odgovornost za vodenje skupščine — ta mi ni dala miru. Ne vem kolikokrat sem se spraševal ali je bila taka izbira najboljša oziroma sploh primerna. Obsedati me je začel strah pred odgovornostjo in to toliko bolj, ker se letošnje volitve v mnogočem razlikujejo od dosedanjih. Velik, mogoče celo prevelik je poudarek na izbiri kadrov za

sti, ki bodo zastavljene občinske programe, resolucije, letne in srednjeročne načrte realizirali, tako kot so jih občani in delovni ljudje v preteklem mandatu zasnovali. Nadaljevati moramo delo, ki ga sprejememo, ki je pričeto in še ni dokončano. Ob tem moramo iskati vedno nove in boljše oblike, ki bodo omogočale pospešeni razvoj gospodarstva in s tem nudile večji delež negospodarstvu in družbenim dejavnostim.

Pri vsem tem pa ne podcenjujem vloge posameznih delegatov, ki prvič sedajo v delegatske klopi, niti ne podcenjujem vloge mladih, ki so tokrat v precejšnjem številu vključeni v vse delegacije. To je generacija brez obremenitve, od katere želimo, da odloča enakovredno — saj odloča o svoji prihodnosti brez iluzij in predsodkov.

Na kraju želim, da ne bi prihajalo do napetosti med starejšimi in mladimi. Na političnem ali oblastnem področju ni toliko bistveno kakšno breme let nosijo funkcionarji in delegati — namreč s kakšnim občutkom, idejami in sposobnostmi prevzemajo današnje funkcije. Vodenje skupščine, njihovih zborov, organov in komisij pa tudi ni mogoče brez visoke odgovornosti in tudi profesionalizma.

VLADO GORJUP — predsednik SO

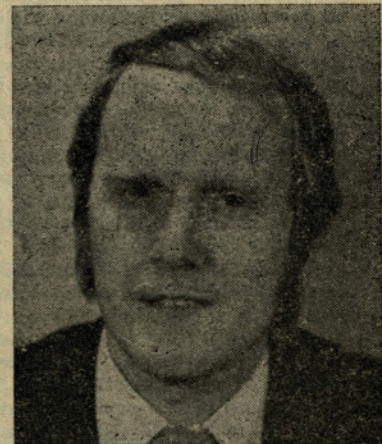
najodgovornejše funkcije v DPS. Nekateri so se ustrašili, drugi zopet poiskali vse mogoče in nemogoče izgovore, da so bili črtani že takoj po evidentiranju ali pa pozneje ob kandidacijskih postopkih. Spremljala me je misel, da bi šel po njihovih stopinjah. Prepričan, da je mnogo enakih, boljših in mlajših. Vendar kapitulirati na pol poti — to ni moja navada. Množičen odziv volilcev — plebiscitarna podpora ljudstva političnemu sistemu v sedanjih politični in gospodarski situaciji, ki ni najboljša, da izbere kadre, ki so se pripravljeno boriti za izboljšanje družbenega položaja, mi je vlivala moč, da nisem več razmišljal o odstopu, ampak o tem kaj in kako bom lahko opravičil zaupano nalogo.

Ob vsem tem pa se dobro zavedam, da je v nekaj zadnjih letih bilo odprtih veliko vprašanj — malokatero pa je bilo rešeno. Še vedno pa ne vidimo jasne perspektive izhoda iz krize. V sistemu neopredeljene odgovornosti — ko smo vsi odgovorni — nihče pa konkretno ne odgovarja — se je nezadovoljstvo logično obrnilo proti vsem funkcionarjem — brez kakršne koli selekcije. Pred tako preizkušnjo smo izpostavljeni vsi od delegatov do funkcionarjev. Torej od nas samih je odvisno, od našega skupnega prizadevanja, tovariškega in odkritega sodelovanja, kolikšna bo naša uspešnost in kako bo ocenjeno naše skupno delo ter delo posameznikov — funkcionarjev.

Drugo kar je zelo pomembno so odnosi med funkcionarji. Če le-ti ne bodo takšni, da bodo omogočali uspešno vodenje občinske skupščine, potem bodo funkcije nekaterih iztekle pred koncem mandata in na njihova mesta bodo prišli ti-

Pri delu se bomo opirali predvsem na lastne sile, to pa pomeni manjše a zanesljive korake v razvojnem smislu:

- Našo osnovno skrb bo posvečati gospodarsko moč občine in ustvarjanju večjega družbenega proizvoda na vseh sektorjih, predvsem pa tam, kjer še imamo kakršnekoli prednosti (industrija, kmetijstvo, drobno gospodarstvo)
- Skrbeli bomo za povečano izkoriščanje obstoječih kapacitet, smotnejšo organizacijo, ki bo pripomogla k večjemu ustvarjanju dohodka, obenem pa bomo skrbeli za smotno delitveno politiko na področju porabe.
- Sodelovali bomo pri opredeljevanju politike na nivoju SRS in SFRJ s tem, da se zavedamo, da naš položaj ne bo lahek zaradi prakse, da je važno predvsem kdo kaj reče in ne obratno, pri čemer se bomo zavzema-

SERGEJ SESERKO — predsednik IS SO

li za čimhitrejšo uveljavitev ekonomskih zakonitosti v gospodar-

sko prakso, s čemer bi naš položaj zagotovo izboljšali.

- Mislím, da ni razlogov za spremembo koncepta razvoja občine kot celote, ki je opredeljen v sprejetem družbenem planu občine za obdobje 1986 — 1990. Še vedno ostaja osrednja naloga povečati količino znanja v naše programe, kar pa je spričo prakse, ki od subjektov zahteva, ravno obratno, zelo težko pričakovati.
- Povečanje količine znanja bi povečalo tudi dodelavo obstoječih surovin in zaposlitev kvalificiranih in šolanih kadrov.
- Najvažnejši moment pa je brez dvoma tudi odprta kadrovska politika in zaposlovanje mladih.

- Izvršni svet se vključuje v prizadevanja za izboljšanje vseh vrst infrastrukture, tako na republiškem kot regijskem in občinskem nivoju. Iz tega področja nas čaka še veliko dela, predvsem na cestnem, vodarskem-kmetijskem in še bi lahko naštevati.

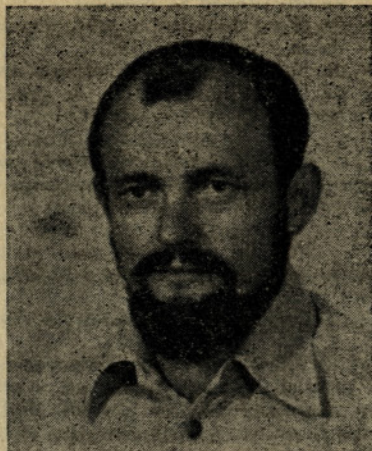
Če sem do sedaj naštel naloge, ki jih bomo izvrševali sami v občini pa ne morem mimo dejstva, da kot manj razvita občina nekaj pričakujemo tudi od politike hitrejšega razvoja MRO, saj ugotavljamo, da sami nismo sposobni narediti dovolj. Za izkoriščanje veljavne zakonodaje pa bo potrebno vložiti veliko skupnih naporov, tako združenega dela kakor vseh družbenih delavcev v DPS.

FRANC KRAMPL — predsednik družbenopolitičnega zbora

Pričakujem, da bo DPZ v tem mandatnem obdobju v svojem delovanju potrdil ustavno zasnovano in z njo opredeljeno vsebino dela. Kot predsednik DPZ pričakujem od vseh delegatskih struktur posameznih DPO usklajeno delo in opredeljena stališča do posameznih gradiv predlagateljev v dnevni redih za seje DPZ. Vlogo DPZ kot zbora občinske skupščine vidim predvsem v političnem pristopu in strategiji oziroma oceni stališč do posamezne vsebinske točke dnevnega reda z vidika družbenoekonomske in družbenopolitične orientacije razvoja naše DPS, ki bo morala v širšem slovenskem prostoru prebiti za razumno razvojno regijsko in širšo politično orientacijo status nerazvite občine SRS.

Kot predsednik zbora združenega dela bom nadaljeval vodenje iz prejšnjega mandatnega obdobja.

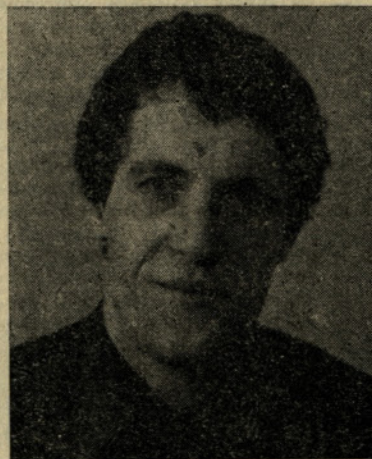

BOŽO KRUMPAK — predsednik Zbora združenega dela

V tem štiriletnem obdobju pričakujem oziroma si bomo skupaj z delegati prizadevali, da bo zbor dobil še bolj odločujočo vlogo. Od delegatov pričakujem tvorno sodelovanje, saj morajo biti sprejeti sklepi v korist združenega dela in, da se celovito uresničujejo. Pri samem delu si bom prizadeval, da bodo dnevni redi in predlogi jasno obrazloženi delegatom in predvsem pravočasno tako, da ne bo prihajalo do težav pri glasovanjih in sprejemanju sklepov.

Zelim in strmeti moramo za tem, da upravičimo izvolitev na te funkcije.

Vodenje zbora delegatov krajevnih skupnosti verjetno ne bo enostavno, saj so interesi krajevnih skupnosti v občini zelo različni, prav tako pa krajevne skupnosti načrtujejo veliko dela za naslednje obdobje, denar za vse programe pa bo izredno težko zagotoviti. Upam, da bomo na zboru sprejemali samo tiste sklepe, ki jih bo mogoče uresničiti in bomo zato pred sprejemom sklepov izkoristili vse možnosti demokratične razprave. Po sprejemu sklepov bomo bdeli nad

JOŽE MASTNAK — predsednik Zbora KS

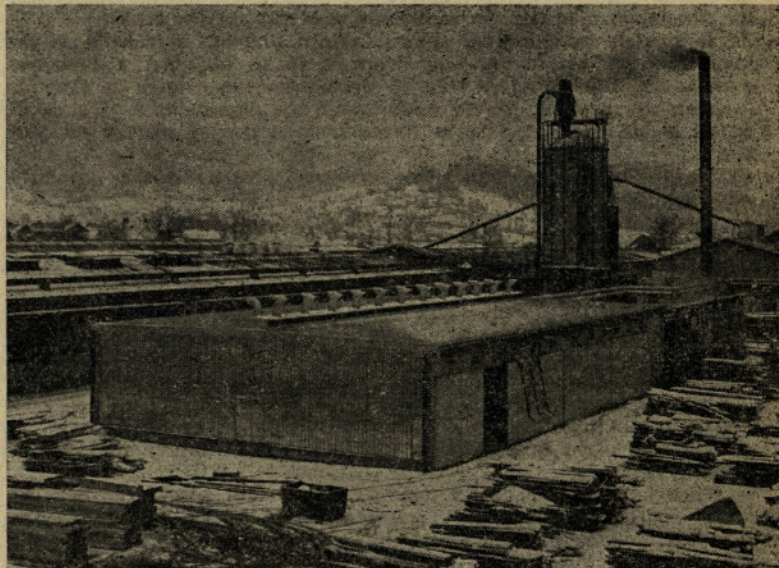
realizacijo in zahtevali, da se sklepi v celoti uresničijo. Na zboru krajevnih skupnosti bomo usmerjali delo in odločanje predvsem v tiste naloge, ki jih zbor ima, vso drugo problematiko pa bomo usmerjali v tiste organe in samoupravne interesne skupnosti, ki so za reševanje takšnih problemov odgovorni. Ob sodelovanju svetov krajevnih skupnosti in delegatov na samih sejah, sem prepričan, da bom opravičil zaupanje, ki sem ga dobil z izvolitvijo.

NOVA PRIDOBITEV

SUŠILNICA REZANEGA LESA V LESNI INDUSTRIJI BOHOR — PRVA FAZA FINALIZACIJE PROIZVODNJE

Eden od predpogojev za nemoteno odvijanje proizvodnje v lesni industriji in kvaliteten končni izdelek je priprava lesa, to je sušenje in kondicioniranje. Zato so se delovni ljudje v DO Lesna industrija BOHOR TOZD Žaga in furnirnica Sentjur odločili, da na osnovi svojega razvojnega programa v prvi fazi pristopijo k izgradnji modernih sušilnic rezanega lesa.

Pri izbiri najugodnejšega ponudnika za projektiranje in izvedbo del smo se odločili za SOP Krško TOZD Klepar. Z ozirom na izkušnje pri reguliranju vodenja režima sušenja (ki je izredno zahteven) smo se odločili za uvoženo opremo in to od enega najbolj renomiranih svetovnih proizvajalcev tovrstne opreme — zahodnonemška firma Hildebrandt — Brunner. Prav tako je bilo potrebno v kotlovnici zgraditi novo toplotno postajo, ki bo oskrbovala sušilnice z vročo vodo in s paro za vlaženje. Oba kotla v kotlovnici sta vročevodna in proizvajata vodo ogreto na 230° (za potrebe furnirskih sušilnic). Temperaturo vode je bilo potrebno

zmanjšati na 110°, prav tako proizvesti paro za potrebe vlaženja v procesu sušenja in zgraditi mehčalno postajo za vodo. Zahtevna dela je po projektu Biroja za lesno industrijo izvedel zasebni obrtnik Rečnik Martin iz Ponikve. Tudi pri toplotni postaji smo pnevmatsko krmilno tehniko uvozili iz Švice — firma Sautner. Pripominjamo, da predstavlja uvožena oprema le 4 % investicijske vsote in je tako sušilnica kakor toplotna postaja dejansko delo naših projektantov in naših proizvajalcev. Sušilnice s komandnim prostorom so izvedene iz aluminija. S tem je odpravljena možnost korozije, ki je izredno prisotna pri procesu tako parjenja kakor sušenja lesa. Sušilnice sestavljajo štiri komore v katere se s pomočjo čelnega viličarja lahko zloži do 432 m³ rezanega lesa to je 108 m³ po komori. Letna količina rezanega lesa, ki se v komorah posuši znaša cca 7.500 m³ (4000 m³ bukovega in 3.500 m³ hrastovega) s tem, da je povprečna debelina lesa 45 mm. Seveda se kapacitete sušilnic bistveno povečajo z ozirom na vrsto lesa (npr. smreka, bor) na začetno vlago lesa in na debelino. Začetna vlaga bi naj bila 40 %, končna pa 8 — 10 %. Medij gretja je vroča voda, ogreta na 110°, medij vlaženja pa para, 0,5 atm. Inštalirana elektro moč znaša 72 kW. Regulacija režimov sušenja se vodi iz komandnega prostora kjer so vsi instrumenti, avtomatski ventili, razvodni vroče vode in pare ter avtomatski regulatorji procesa sušenja. V treh barvah (v slučaju kompjuterskega vodenja v 6) se sproti za ves čas trajanja sušenja registrira temperatura v komorah, vlažnost lesa in ravnotežna vlažnost. Naprava za vodenje sušenja firma Brunner je izdelana s posebnim poudarkom na merjenje povprečne vlage lesa po debelini, kar omogoča vodenje res kvalitetnega režima.

Še par besedi o ekologiji: ropot ventilatorjev je minimalen, iz sušilnic ne odteka nikakršen kondenzat (vse izhlapi), v začetku procesa sušenja je nekoliko povečana emisija vlažnega zraka, ki pa nima nobenih primesi prahu in je brez vonja.

Sušilnice s toplotno postajo so po prvih ocenah projektantov, izvajalcev del kakor članov komisije za tehnični prevzem solidno izdelane. Tako bodo posnetki služili kot prospekti firme SOP Krško, prav tako pa bodo sušilnice kot učni objekt vključene v sistem šolanja na univerzi. Gradbeno dovoljenje je bilo izdano 18. 4. 1985 in prav kratek čas gradnje, z intenzivnimi predpripravami je omogočil dograditev objekta v okviru predračuna in sklenjenih pogodb. Pripomnil bi še, da smo na sovlaganje povabili več podjetij, ki pa niso imela posluha, čeprav vemo, da je v sedanjem času prav povpraševanje po masivnem pohištvo (in s tem seveda po suhem lesu) več ali manj nezmanjšano.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST
OBČINE ŠENTJUR PRI CELJU

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Šentjur pri Celju objavlja na podlagi sklepa Odbora za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu in sklepu skupščine Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja Enote Šentjur

JAVNI RAZPIS

I. za zbiranje vlog za dodelitev posojil iz družbenih sredstev vzajemnosti in sicer:

1. posojila Temeljnim organizacijam združenega dela in delovnim skupnostim za nakup ali zidavo družbeno najemnih stanovanj za svoje delavce v znesku

18.568.258 din

2. delavcem za nakup stanovanj v družbeni usmerjeni stanovanjski gradnji in zidavo družinske stanovanjske hiše v osebni lastnini in adaptacijo stanovanjske hiše v zasebni lasti. Za ta namen bodo razdeljena sredstva v višini

12.378.838 din

Posojilo iz združenih sredstev lahko pridobijo temeljne organizacije združenega dela in delovne skupnosti, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da začasno niso sposobne oblikovati dovolj sredstev v skladu skupne porabe za planiran obseg stanovanjske gradnje ali nakupa stanovanj;
- da združujejo sredstva vzajemnosti v stanovanjski skupnosti;
- da so sprejele samoupravne splošne akte o osnovah in merilih za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev, ki so vsklajeni z Zakonom o stanovanjskem gospodarstvu in družbenim dogovorom o skupnih osnovah za zagotavljanje in vsklajevanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva v SR Sloveniji,
- da imajo finančni plan in plan financiranja stanovanjske izgradnje odn. nakupa stanovanj;
- da imajo plan potreb in program reševanja stanovanjskih vprašanj svojih delavcev;
- da bodo delavcem dodeljevale stanovanja v skladu s sprejetimi standardi.

Vlogi priložijo:

1. sklep pristojnega organa upravljanja o najetju posojil in sklep o zagotavljanju sredstev za odplačilo anuitet
2. plan dohodka, finančni plan in plan financiranja stanovanjske gradnje odn. nakupa stanovanj
3. plan potreb in plan reševanja stanovanjskih potreb svojih delavcev
4. samoupravne akte o osnovah in merilih za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev.

Delavci, ki so zaposleni v temeljni organizaciji združenega dela, ki združuje sredstva vzajemnosti v stanovanjski skupnosti občine Šentjur, pridobijo pravico do posojila za nakup stanovanja v družbeno usmerjeni stanovanjski izgradnji, zidavo družinske stanovanjske hiše v osebni lasti in adaptacijo stanovanjske hiše, če se s tako adaptacijo pridobijo stanovanjski prostori, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- če nimajo stanovanja ali pa imajo neustrezno oz. neprimerno stanovanje in niso sami ali njihovi družinski člani lastniki vseljivega stanovanja, stanovanjske hiše ali vseljivega vikenda, ki presega 50 m²
- da namensko varčujejo za stanovanjsko graditev v banki in da bo varčevanje zaključeno v letu pridobitve kredita
- da dovoljenje za graditev od dneva razpisa natečaja ni datirano s starejšim datumom od 10 let
- da še niso dobili posojila iz sredstev vzajemnosti v obsegu, določenem s tem pravilnikom in samoupravnim sporazumom o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti
- da je kreditno sposobni.

Prosilci naj dvignejo vloge v Ljubljanski banki Ekspozitura Šentjur, kjer bodo prejeli tudi vse potrebne informacije. Izpolnjene vloge z vsemi potrebnimi dokazili morajo prosilci vložiti na banko, ki bo vse vloge odstopila Samoupravni stanovanjski skupnosti.

Zaposleni delavci pri delovnih ljudeh, ki samostojno opravljajo dejavnost z osebnim delom, so pod enakimi pogoji upravičeni do posojila in so izenačeni z delavci v združenem delu, če združujejo sredstva vzajemnosti.

II. Za zbiranje vlog za dodelitev posojila iz stanovanjskih sredstev skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja za obnovo ali prenovno lastne stanovanjske hiše upokojencev in invalidov. Za posojila bo v letu 1986 na razpolago

1.632.000 din

Do posojila so upravičeni upokojenci in invalidi, ki imajo stalno prebivališče v občini Šentjur, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da so lastniki ali solastniki stanovanjske hiše in prebivajo v hiši, za katero prosijo za posojilo,
- da si s pridobljenim posojilom izboljšajo svoje stanovanjske razmere
- da so kreditno sposobni
- da imajo potrebno dovoljenje občinskega upravnega organa, pristojnega za gradbene zadeve, če gre za taka dela, za katera je dovoljenje potrebno.

Vloga mora vsebovati osnovne podatke prosilca, namen, za katerega bo posojilo uporabljeno in dovoljenje občinskega upravnega organa, če gre za dela, za katera je dovoljenje potrebno.

III. Za zbiranje vlog za dodelitev posojila iz stanovanjskih sredstev borcev NOV za obnovo ali prenovno lastne stanovanjske hiše. Za posojila so v letu 1986 na razpolago

630.000 din

Do posojila so upravičeni borci NOV, ki imajo stalno prebivališče v občini Šentjur, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da so lastniki ali solastniki stanovanjske hiše in prebivajo v hiši za

katero prosijo za posojilo

- da si s pridobljenim posojilom izboljšajo stanovanjske razmere
- da so kreditno sposobni
- da imajo potrebno dovoljenje občinskega upravnega organa, pristojnega za gradbene zadeve, če gre za taka dela, za katera je dovoljenje potrebno.

Vloga naj vsebuje osnovne podatke prosilca, namen za katerega bo posojilo uporabljeno in dovoljenje občinskega upravnega organa, če gre za dela, za katera je dovoljenje potrebno.

Posojila za nakup, gradnjo in prenovno stanovanj in stanovanjskih hiš se dajejo največ za dobo 10 let po 6 % obrestni meri.

Rok koriščenja kredita je 1 leto.

Temeljne organizacije združenega dela in delovne skupnosti ter ostali prosilci, ki želijo sodelovati v objavljenih razpisih, naj vložijo pisemne vloge za dodelitev posojila najkasneje do 15. 5. 1986. Po tem roku vlog Samoupravna stanovanjska skupnost ne bo sprejemala.

O rešitvi vlog bodo prosilci obveščeni najkasneje do 15. 7. 1986, izid razpisa pa bo objavljen v občinskem glasilu Utrip.

Samoupravna stanovanjska skupnost
občine Šentjur pri Celju

Na podlagi 10. člena Pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje stanovanj v občini Šentjur pri Celju in na osnovi sklepa Odbora za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu z dne 21. 3. 1986 Samoupravna stanovanjska skupnost objavlja

JAVNI RAZPIS

za dodelitev solidarnostnih stanovanj v občini Šentjur pri Celju.

Vsi upravičenci za dodelitev družbenega stanovanja morajo izpolnjevati *splošne pogoje*:

- da upravičenec ni imetnik stanovanjske pravice na primernem stanovanju ali lastnik primerne vseljivega stanovanja, prav tako pa tudi ne osebe, ki z njim stanujejo,
- da ima upravičenec za stanovanje stalno bivališče na območju občine Šentjur pri Celju
- da upravičenec oz. njegova družina doslej še niso ustrezno rešili stanovanjskega vprašanja
- da upravičenec ne more rešiti svojega stanovanjskega vprašanja pri svojih bližnjih sorodnikih (zakonec, starši oz. otroci), ki so lastniki večje stanovanjske hiše ali več stanovanj
- da upravičenec oz. kdo od članov družine ni lastnik počitniške hiše
- da upravičenec ali za delo sposoben član družine ni neupravičeno nezaposlen

Posebni pogoji za dodelitev družbenega stanovanja so:

- a) za delovne ljudi, ki združujejo delo v TOZD ali DS
 - da znesek skupnega poprečnega mesečnega dohodka na člana družine ne presega 60 % povprečnega OD v SR Sloveniji v letu pred sprejemom prednostne liste
 - da samski upravičenec s skupnim poprečnim mesečnim dohodkom ne presega 70 % poprečnega OD v SR Sloveniji v letu pred sprejemom prednostne liste
 - b) za občane in družine, ki nimajo pogojev, da bi rešili svoje stanovanjsko vprašanje v OZD in delovnih skupnostih, veljajo enaki pogoji kot za upravičence pod točko a)
 - c) — posebni pogoji za občane, ki s svojim skupnim dohodki ne morejo rešiti svojega stanovanjskega vprašanja, so enaki kot veljajo za upravičence pod točko a) oz. b)
 - za mlade družino (to je tiste, ki imajo najmanj enega otroka in sta oba starša stara do 30let) je posebni pogoj, da znesek skupnega poprečnega mesečnega dohodka na člana družine ne presega 70 % poprečnega OD v SR Sloveniji v letu pred sprejemom prednostnega vrstnega reda.
- Vloga za dodelitev družbenega stanovanja mora vsebovati:
- osebne podatke o upravičencu in članih njegove družine,
 - podatke o času bivanju v občini in čakalni dobi na primerno stanovanje,
 - opis socialnega in materialnega položaja upravičenca in članov njegove družine,
 - uradno uverjena dokazila o osebnem dohodku, pokojnini ali invalidnini za upravičenca in zaposlene člane družine,
 - morebitna potrdila o težjih boleznih upravičenca in članih njegove družine.

Vlogo naj prosilci pošljejo na Samoupravno stanovanjsko skupnost Šentjur pri Celju in Odbor za družbeno pomoč do 15. 5. 1986.

Osnutek prednostnega vrstnega reda bo javno objavljen v glasilu Utrip.

Samoupravna stanovanjska skupnost
občine Šentjur pri Celju

Plaketa vzorni voznik

Svet SR Slovenije za preventivo in vzgojo v cestnem prometu že vrsto let podeljuje plaketo »VZORNI VOZNIK«.

To je najvišje priznanje, ki se podeljuje voznikom motornih vozil in za katero veljajo zelo ostri pogoji.

Plaketo lahko prejme le voznik motornega vozila, vseh kategorij, ki vozi motorno vozilo v javnem cestnem prometu stalno najmanj sedem (7) let (to velja za poklicne voznike) oziroma najmanj deset (10) let in je prevozil v zadnjih treh letih najmanj 20 000 km (to pa velja za amaterje). Poleg teh osnovnih pogojev pa voznik od opravljenega vozniškega izpita dalje ni smel povzročiti prometne nesreče po lastni krivdi in ni smel biti kaznovan zaradi kakšnega drugega hujšega prekrška ali kaznivega dejanja v prometu. Dosledno mora voziti vozilo popolnoma trezen, imeti mora čut odgovornosti in spoštovati prometno disciplino, se dosledno ravnati po etičnih in moralnih načelih udeležencev v cestnem prometu, znan mora biti kot obziren voznik, biti še posebej tovariški do drugih udeležencev v javnem cestnem prometu in tudi sicer mora biti neoporečen. Vzorno mora urejati svoje vozilo oziroma vozilo, ki mu je zapužano po delovni dolžnosti. Redno mora uporabljati varnostne pasove in druge varnostne pripomočke.

Voznik, ki se mu plaketa podeli mora izpolnjevati vse navedene pogoje. Zanimivo je tudi dejstvo, da se nosilcu plaketa odvzame z odločbo sodnika za prekrške, če kategorija od opisanih pogojev prekrši.

Morda se bo kdo vprašal — zakaj to priznanje? Gre za priznanje, ki naj vzpodbuja in pomaga razvijati prometno varnost in utrjevati pri voznikih motornih vozil smisel za spoštovanje prometne discipline na javnih cestah v duhu načel in morale udeležencev v prometu. To pa je ob današnji stopnji prometne varnosti še kako pomembno. Nekaj voznikov, ki so nosilci plakete imamo tudi v naši občini. Žal pa jih slabo poznamo v tem smislu, čeravno imajo vozilo označeno s posebno nalepko in so morda tudi nam že pomagali, nas opozarjali na napake ali nam svetovali. Ni jih veliko, ker se plaketa ne podeljuje množično. Seveda pa to ne pomeni, da na naših cestah ni več njim podobnih voznikov.

V letošnjem letu smo dobili še pet novih vzornih voznikov. Na zadnji seji občinskega sveta za preventivo v cestnem prometu so namreč plaketo »VZORNI VOZNIK« podelili:

ZABUKOVSEK Martinu, ŠEŠERKO Jerneju, VRHOVSEK Branku, GROBELSEK Vinku in KOŠAK Janu.

Tudi mi jim čestitamo. Ko jih bomo v bodoče srečevali na cesti nam naj bodo za vzor in vzpodbudo, da bi tudi mi, čeravno ne bomo nosilci plakete s svojim ravnanjem in odnosom bili vzorni vozniki. Ne zaradi prestiža. To bodimo zaradi nas samih, naše varnosti, našega odnosa do ostalih udeležencev v prometu, naše etike in preprosto zaradi naše skupne varnosti v cestnem prometu in varnosti nasploh!

M.K.

Preventivna dejavnost

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Sentjur pri Celju je na svoji seji dne 18. marca 1985 med ostalim obravnaval letošnja izbirna tekmovanja, občinsko in republiško pod nazivom »Kaj veš o prometu«.

Novost v letošnjem občinskem tekmovanju »Kaj veš o prometu« je v tem, da bo tekmovanje ločeno za višjo skupino in nižjo skupino, (od 5. do 8. razreda OŠ in do 4. razreda). Za nižjo skupino bo tekmovanje 29. maja 1986 ob 13. uri v Dramljah pri OŠ Dramlje.

V letošnjem občinskem tekmovanju pod naslovom »Kaj veš o prometu« je vsako popolno 8. letno šolo zastopalo po deset tekmovalcev v dveh ekipah. Na občinskem tekmovanju »Kaj veš o prometu« je obsegalo: izpolnjevanje testnih pol, spretnostno vožnjo na pripravljenem prostoru in ocenjevalno vožnjo po javnih prometnih površinah. V vseh teh tekmovanjih so bili doseženi naslednji rezultati, in sicer ekipno:

1. mesto prva ekipa Planina
2. mesto druga ekipa Planina
3. mesto druga ekipa Slivnica
4. mesto prva ekipa Ponikva
5. mesto druga ekipa Sentjur
6. mesto prva ekipa Slivnica
7. mesto prva ekipa Sentjur
8. mesto prva ekipa Dramlje
9. mesto druga ekipa Dramlje

Od posameznikov pa so bili doseženi naslednji rezultati:

1. mesto je dosegla učenka OŠ Slivnica JAGODIČ Renata,

2. mesto učenec OŠ Ponikva MOČNIK Tine
3. mesto učenec OŠ Planina UDUČ Božo
4. mesto učenec OŠ Planina GUČEK Bojan in
5. mesto učenec OŠ Planina JANCIC Tone.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu je po svoji komisiji za dosežena mesta podelil posameznikom zlata, srebrna in bronasta odličja ter praktične nagrade.

Predsednik sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu tov. Branko Mihevc je na zadnji seji sveta med ostalim povdaril:

V letu 1985 je bilo na cestah občine Sentjur pri Celju 49 prometnih nezgod z večjo materialno škodo, s telesnimi poškodbami, oz. s smrtnim izidom in 107 nesreč z manjšo materialno škodo. Na vseh zgoraj navedenih nezgodah so umrli trije udeleženci, kar je eden manj kot leta 1984, telesno poškodovanih pa je bilo 57, kar je 7 manj kot leta 1984.

Primerjava podatkov za leto 1985 s podatki za leto 1984 kaže sicer zmanjšanje števila prometnih nezgod za 10 %, števila poškodovanih udeležencev v prometu za 11 % in števila mrtvih za 25 %. Kljub takemu stanju ne moremo in ne smemo biti zadovoljni, saj je število izgubljenih življenj, nastalih invalidov, izgubljenih delovnih ur in uničenega družbenega in zasebnega premoženja, zaradi prometnih nezgod še vedno preveliko. Vzroki prometnim nezgodam so botrovali neprimerna hitrost, nepazljivost, izsiljevanje prednosti, vinjenost voznikov, voznjeh po nepravilni strani ceste itd. Med povzročitelji prometnih nezgod so še vedno v največji meri vozniki avtomobilov, sledijo vozniki tovornih avtomobilov, vozniki koles z motorjem, dočim kolesarji so povzročili v 5. primerih prometno nezgodo.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Sentjur pri Celju je v letu 1985 vso svojo aktivnost usmeril v vzgojo in preventivo, zlasti otrok in mladine, kot tudi odraslih, vse v cilju izboljšanja stanja varnosti v prometu v občini. Kritično je ocenil, da kljub vsem doseženim še nismo zadovoljni povsem s svojim delom. Svojo funkcijo niso v celoti uveljavile pri svetu ustanovljene komisije in v večjem številu tudi članice sveta tako, da je delo iz pristojnosti sveta še vedno slonelo na iniciativi posameznikov in majhnemu številu članic sveta, kot so: Postaja milice Sentjur, AMD Slander Celje, ZSAM Celje in DO VIZ Sentjur, v kateri okvir se je ustanovil tudi aktiv mentorjev telesne vzgoje, ki daje že vidne rezultate.

V okviru dejavnosti Sveta je bilo kot vsako leto ob začetku šolskega leta izvedena akcija »varna pot v šolo in domov« ter opozorili vodstva šol, da seznanijo učence in njihove starše s prometno varnostnimi načrti. Z rumenimi rutilami so bili opremljeni vsi otroci, ki se pripravljajo na vstop v šolo in prvošolci.

Ostale akcije, kot so: varno kolo v prometu, kolesarski izpiti, prometna značka in drugih podobnih preventivnih akcij, so bile organizirane s strani OŠ, katerim je bila nudena strokovna pomoč. Kot samostojno akcijo pa je svet izvedel na območju občine Sentjur in to: »pešec in kolesar v prometu«, »vozniki koles z motorjem v prometu«, »varnostni pas«, »varnostna razdalja« in »varčuj z gorivom« ter akcijo »brezhibno vozilo je varno vozilo«.

Ob vseh navedenih akcijah je bil udeležencem v cestnem prometu razdeljen razni propagandni material, ki naj bi osveščal s prometno kulturo, ki je še veliko potrebna v našem vsakdanu. Poleg tega so strokovnjaki posameznih članic sveta neposredno kontrolirali izpravnost vozil in tudi odpravljali manjše napake.

Vsa prizadevanja sveta, posebno pa še posameznih članic sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu so usmerjena v dejavnost preprečevanja in odpravljanja nezgod v cestnem prometu. Ta naloga pa ni le zadeva sveta in vpoklicanih, pač pa vseh udeležencev v prometu, posebno pa še stvar staršev, da v tej smeri vplivajo in poučujejo naše najmlajše. S skupnimi močmi bomo lahko dosegli boljše in večje rezultate v cilju preventivnega delovanja in odpravljanja prometnih nesreč na naših prometnih površinah.

SPV

7. april, svetovni dan zdravja

SVETOVNA ZDRAVSTVENA ORGANIZACIJA WHO PREDLAGA V PREMISLEK ZA DOSEGO CILJA »VSEM ZDRAVJE DO LETA 2000. SLEDEČE GESLO:

KDOR ZDRAVO ŽIVI — PRIDOBI

KAJ TO POMENI?

TO POMENI, DA BOLEZEN, NESREČA ALI PREZGODNJA SMRT NI NAKLJUČJE ALI ŠIBA BOŽJA OZIROMA USODA, AMPAK NAJBOLJ POGOSTO POSLEDICA NEZDRAVEGA ŽIVLJENJA, NEPREDVIDNOSTI ALI LAHKOMISELNOSTI IN NEODGOVORNOSTI VSAKEGA POSAMEZNIKA.

Preveč skrbimo za reševanje boleznih in drugih telesnih ali duševnih težav, ki so nastale zaradi malomarnosti, premalo pa za zdravje, ki je dobrina, katera se lahko ohranja, utrjuje ali pa zapravljaja.

Zdravje je čimbolje telesno duševno in socialno dobro, dosegljivo v danem okolju in ne samo odsotnost boleznih ali poškodb. Zato tudi pri invalidu ali kako drugače prizadetem človeku lahko govorimo o zdravju, če je urejeno vse tako, da človek ne trpi in se počuti dobro. Nekaj zdravja prinesemo kot doto prednikov na svet, veliko pa ga pridobimo ali utrdimo z zdravi

vim načinom življenja, še več pa zapravimo z nezdravim.

Večina ljudi namreč misli, da se jim ni treba prizadevati za zdravje in o zdravju ne razmišlja dokler ni bolan ali poškodovan. Vsak je prepričan, da se njemu ne more nič pripetiti, ko pa se bo že kaj zgodilo, pa računa na pomoč in uspešnost zdravnika in zdravstvene službe. Toda temu ni tako in tako ravnanje je prazno, kajti takrat ko je že bolezen ali poškodba tu je že prepozno. Marsikdaj se popravi in uredi, pogosto pa določene posledice ostanejo. Takrat vedno lahko ugotovimo tudi svojo krivdo. Torej bolj moramo skrbeti za zdravje. Zato več razmišljajmo.

— O PRAVILNI PREHRANI — hrana naj bi bila vir energije in tudi zdravilo

— O PRAVILNI UREDITVI DELA IN REKREACIJA — šport na bosta za zdravje in razvedrilo.

— O OSEBNI HIGIENI IN HIGIENI OKOLJA — osebna čistoča in čisto okolje je lepota, ki nam je v čast in ponos — znak urejenosti!

Če želite v okviru svoje organizacije razgovor na to temo, smo zdravniki in posamezni, zdravstveni delavci pripravljeni.

POKLIČITE NAS!

Slika meseca

KOSARKAŠKI KLUB SENTJUR

Stojijo od leve proti desni: ZORKO I., JUG Z., PREZELJ J., POLUTNIK M., KUKOVIČIČ D., MLINARIČ I., KOŠAK S., trener RAZBORSEK D.; čepijo: ESIH J., CEHNER D., SKORJANC J., SLEMENSEK A., MARTIČ Zo., MARTINČ Zv., SENICA D. in BOŽIČ Z.

Odgovor na nagradno vprašanje:

Za začetek organiziranega društvenega petja v naši občini lahko štejemo leto 1886.

Nagrado prejme: Kramaršek Damjan, Sveteljka 19 b, 63222 Dramlje.

NAGRADNO VPRAŠANJE

Koliko kvadratnih metrov meri Slivniško jezero?

Odgovore pošljite do 10. maja na uredništvo.

AKVARELI JANEZA KNEZA V KNJIŽNICI

Umetniška pot Janeza Kneza, akademskega slikarja iz Trbovelj, je po svoje zelo značilna, saj povzema precej ključnih postaj, ki jih je prešla in uresničila slovenska umetnost do konca petdesetih, do začetka osemdesetih let. Njegova umetnost vedno oplaja v prostoru v katerem je deloval in kjer je skušal kot pedagog spremeniti odnos do likovne umetnosti. Zanimivo za njegovo umetnost, ki je zlasti v sedemdesetih letih predstavljala navadno varianto izpovedi s pomočjo »ornamentalno« nanižanih »prizorov«, ki so spominjali na prastare piktografske simbole, pa je tudi dosledno vztrajanje na čistih medijskih rešitvah. Knezove slike in grafike so namreč izjemni dosežki tudi kar zadeva upoštevanje zakonitosti materiala in njega izviraajočih možnosti.

Kot vsak resni raziskovalec pa je tudi Janez Knez v svojih iskanjih prihajal do mejnih točk, ko se je moral odločiti za (včasih) usodne preobrate. V takem trenutku pa je posegel po najtežjem in hkrati tudi najbolj logičnem sredstvu — predal se je slikanju v naravi in slikanju narave.

Sveži in hkrati barvno pridušeni akvareli v tehniki, ki zahteva izredno koncentracijo in znanje, nam govorijo o umetnikovem doživljanju nenavadnih sprememb v krajini, o oblikah, ki jo naseljujejo in o našem načinu doživljanja krajine, ki je vedno »deformirano« z našo civilizatorično izkušnjo. Zato je Knezu krajina le izhodišče za iskanje globljih zakonitosti. Čeprav gre za slikanje, ki je neke vrste oddih in vmesna postaja na trdno načrtani poti, umetniku koncentracija in zatrtost v končni cilj ne popusti.

Ko slika morje in mehke oblike krajine nekje okrog Silbe, ali pa cerkveno arhitekturo nekje na Slovenskem, išče v predmetu njegovo barvno bistvo in njegovo likovno vrednost. Uporablja sicer forme, ki jih »prepisuje« iz vidnega sveta, vendar le-te zvenijo drugače kot v svetu vsakdanjega izkustva. Modrina otožnega neba, ploskev morja in bizarne oblike skal se zlivajo v občuten sestav jasno definiranih form, ki so kot gradbeni elementi, kot zidaki s katerimi umetnik gradi svoj zanimivi in nenavadni svet.

Zamolke modrine, violeti in zelene partije se združujejo v sestave, ki smo jih srečali že na njegovih drznih podobah iz sedemdesetih let (ko bi skorajda lahko govorili o Knezovi »modri fazi«), vendar pa se srečujemo tudi z bolj veselim poudarki in malce protislovnimi prijemami. Ker slika krajino, ki jo vidi pred seboj in ker ohranja bistvene morfološke značilnosti, se nehote (verjetno pa tudi hote) približuje postimpresionističnim pogledom na slikanje človekovega okolja. Čeprav je vsak lik (drevesna krošnja, podobe razbrazdanih skal, arhitektura) natanko na tistem mestu kamor po logiki krajinarskega slikanja sodi, vendarle pripada nekemu drugemu svetu.

V širokem okviru, ki bi ga lahko imenovali slovensko krajinarstvo, ima Knez zaradi teh značilnosti posebno mesto. Po eni strani mu gre za

oživljanje neke (po krivici zapostavljene) motivike, po drugi strani pa za odziv na sočasne umetnostne tokove, predvsem na tiste, ki skušajo umetnost »vrniti« v tradicionalne okvire podobe, ki je za gledalce vir navdiha in estetskega doživljanja. Tudi zato so Knezove krajine v svojem bistvu podobne kratkim liričnim utrinkom, so naslikana poezija.

Dr. Ivan Sedej

RAZMISLJANJE PRED KRATKIM »UPOKOJENEGA« DELEGATA

Že nekaj dni uživam v zasluženem »delegatskem pokoju«. Prijatelji mi sicer zatrjujejo, da ta ne bo dolgo trajal in, da se bom glede na množico potreb po delegatih moral kmalu reaktivirati.

V tem trenutku to ne verjamem, saj je še mnogo takih, ki jim očitno doslej ni bilo dano, da bi bili v prvih vrstah in so se najbrž že naveličali stati ob strani in ocenjevati le delo drugih.

Tako kot vsak državljan ob izteku delovne dobe, tudi sam poizkušam narediti obračun lastnega delegatskega dela v preteklih osmih letih. Jezen sem, ker mi niso priznali beneficirane dobe, pa mislim, da bi mi jo morali. Če ne zaradi drugega, vsaj zaradi prenehanja napora in stresa, ki sem jih doživljal ob branju delegatskega gradiva, poslušanju raznih referatov in uvodnih razlag (beri: praviloma monologov, ki večkrat spominjajo na monodrame) in še posebno ob poslušanju raznih občinskih ocen o našem delegatskem sistemu. Le te so se mi v primerjavi z mojim vsakdanjim delegatskim življenjem nemalokrat zazdele kot lepo napisano obvezno čtivo.

Te ocene so mi namreč največkrat pravile, da je vse lepo in prav, da smo vsi skoraj vse naredili, le, da je preveč gradiva, ki je nerazumljivo, da je preveč sej in, da nam nekdo ??? onemogoča, da bi resnično samoupravljali in odločali. Skratka, govorile so mi, da je vse v najlepšem redu. Vsaj kar se nas tiče. Le nekdo drug nam je stalno podtikal nogo, da nismo bili »pravi« in uspešni delegati. Zdi se mi, da bi tega, imenujmo ga škrate, morali čimprej najti. Da ne bi naše bivše delegate še v snu preganjali, pa tudi, da ne bi novim tako poredno nagajal. Okoli tega iskanja pa je en sam mali problem. Dogovoriti se moramo, najbrž bo za to potreben kakšen simpozij ali okrogla miza, le še kdo bo organiziral, usklajeval in vodil to iskanje. Po prepričanju mojih delegatsko predpostavljenih šefov in koordinatorjev imamo zato na razpolago vsaj naslednja štiri leta. Upam le, da ob vseh ocenah ne pričakujejo, da bi se ta nevidni in vsega krivi škrate iskal sam. Če svoje, sedaj lahko že rečem bivše šefe, koordinatorje in druge predpostavljene praviloma razumem, v kar ne dvomim, saj so me v teh letih pridno učili po njihovo razmišljati, bi lahko bili to mi sami. Zapleteno in razburljivo. Zato sem se odločil, da se bom na lastne stroške udeležil v ta namen organiziranega simpozija. Seveda, če se bom lahko prijavil. Da bi vse obvezne in neobvezne stroške simpozija uspel odgovorno pokriti, sem nekaj denarja že namensko vezal v banki.

Moja razmišljanja, ki se čisto nič zlonamerno zlivajo na ta papir usmerjajo nekatere razprave o analizi delovanja političnega sistema, izjave in pisanja, da moramo izbrati najboljše ljudi tudi za delegate. Takšne, ki jim ljudje zaupajo. Če pri teh besedah ni šlo le za fraze, potem jih razumem tako, kot da smo bili mi slabi in brez zaupanja ljudi. Še več! Bojim se, da lahko pomenijo, da smo bivši delegati tisti nesramni vsega krivi škrate. Saj smo vse sprejemali, verificirali, soglašali, določali, oblikovali, snovali... mi. Ja, nenazadnje smo to res počeli. In to ne sami, ampak vsaj načelno pod vodstvom in usmeritvah subjektivnih sil. Stvari se še mi bolj zapletajo, ko mi te iste subjektivne sile dajejo oceno o mojem delu in se sprašujem, ali so bile res ves čas za nami, z nami ali pa pred nami. Sprašujem se, kje so bile takrat, ko smo vsaj poizkušali po svoji vesti, zavesti in znanju delegatsko ravnati?

Ali so v takih primerih, ki so bili najbrž res redki, ko smo se srečevali z nosilci raznih dobrih in slabih »izumov« z nami? Z nami zato, ker so le-ti, mislim na izme, ponavadi govorili, da so svoje rešitve, predloge in ukrepe predhodno verificirali, dogovorili in za njih dobili podporo teh istih subjektivnih sil. Na ta in še nekatera druga vprašanja pa mi doma v poslovnem govoru in zakuski, ki so jo priredili ob mojem odhodu v pokoj niso povsem jasno, pa upam tudi ne dokončno odgovorili.

Upam in želim, da bodo na ta vprašanja odgovorili vsaj pri prihodnjem obračunu svojega in ne samo mojega dela!

Odšel pa sem s trdnim prepričanjem, da smo upoštevali našo prirojeno lagodnost, linijo najmanjšega odpora in uveljavljenih »samoupravnih bližnjic« vendarle častno in pošteno opravili svoje delo. Častno in pošteno v danih razmerah in skladno z našo usposobljenostjo, ki so nam jo zagotovili na začetku mandata v organiziranih oblikah delegatskega izobraževanja!!!

Nekaj pa mi je ob vsem tem vendarle jasno. Moja delegatska upokojitev ne pomeni tudi, da bom v prihodnje družbeno in samoupravno pasiven. O, to pa ne! Saj še naprej verjamem v naš sistem, se čutim del njega in verjamem v Kardeljeve besede: da sreče človeku ne more dati niti država, niti sistem, niti politična partija in, da si srečo človek lahko ustvari sam. Meni pa srečo kljub vsem težavam in prepričkam daje družba, v kateri živim, družba, ki mi dovoljuje in od mene pričakuje, da jo soustvarjam.

To je moja in prepričan sem, da tudi vaša domovina — domovina socialističnega samoupravljanja.

Vse prav lepo pozdravlja, vaš bivši delegat.

Glasilno UTRIP izdaja Občinska konferenca SZDL Sentjur pri Celju v nakladi 4.500 izvodov.

Uredniški odbor: glavni urednik Dušan VOĐEB, odgovorni urednik Goce KALAJDŽISKI, Drago MACKOŠEK, Jože MASTNAK, Miran KOREN, Anita KOLEŠA, Mirko ČANDER, Darinka ZEKAR.

Naslov uredništva: Titov trg 5, tel.: 741-286, 741-002, ž. rač. 50770-678-45153 OK SZDL Sentjur pri Celju. Tisk: TOZD Papir-konfekcija Krško. Oproščeno tem. davka od prometa proizvodov št. 745-15/9-1978. Fotografij in rokopisov ne vračamo.